

ÎNVIETEA DOMNULUI

Foaie duminicală a parohiei “Învierea Domnului”, cartierul Dacia, Iași

HRISTOS – LUMINA LUMII

Sf. Sf. Simeon Noul
Teolog, *icoană*

Cine petrece în întuneric e în afara ușii, iar cel căruia i se pare că a intrat și n-a intrat prin lumină, și el e în afara staulului. Căci dacă Iisus este lumina lumii și ușa [Ioan 10, 7-9], negreșit El este o ușă luminoasă și nu numai o simplă ușă, iar cine a ajuns în ea, a ajuns în lumina lumii. Dar El este Lumină a lumii nu ca unul văzut în mod sensibil ci ca unul contemplat în mod inteligibil [noeros]. Căci soarele sensibil luminează nu numai ochii trupești ai oamenilor, ci și ai viețuitoarelor celor neraționale [necuvântătoare], patrupede și zburătoare; iar Soarele inteligibil, Care S-a arătat în lume, luminează numai sufletele raționale; dar nici pe acestea nu le luminează pe toate fără deosebire și fără vrednicie, căci nu este neînsuflețit sau, mai bine spus, nu este lipsit de viață, așa cum nu e rob sau creatură orânduită spre slujirea altora, ca soarele acesta sensibil care răsare deopotrivă peste cei drepți și cei nedrepți, peste cei răi și cei buni [Matei 5, 45].

Chiar dacă este numit lumină și soare [Matei 4, 2] este însă mai presus decât toată lumina și mai presus de soare, ca Unul ce este Făcător și Stăpân al luminii și soarelui; este viață [Ioan 11, 25; 14, 6] și de-viață-făcător, adevăr, dreptate și sfințire, simplu, necompus, bun și de tot binele și mai presus de tot binele. Deci, ca Unul ce este și se numește Adevăr, Se face într-adevăr Adevăr celor ce se întorc [la El]; ca Unul ce este dreptate, este dreptate pentru cei ce au urât toată nedreptatea; sfințire se face pentru cei ce se spală și se curățesc prin lacrimi; simplu se face celor ce nu mai poartă înăuntru nici o viclenie sau răutate [1 Corinteni 5, 8]; necompus se face celor ce nu au nici o duplicitate sau îndoială sau neîncredere în suflet; bun se face celor ce nu alătură faptelor duhovnicești ale pocăinței și oarecare griji și gânduri trupești sau ale vieții, nu le amestecă și frământă pe acestea cu acelea, ci vin la El goi în voința și intenția sufletului lor, cu nerăutate, iar El primind simplitatea lor îi umple în scurt timp de tot binele și-i face de îndată prin descoperirea și arătarea Lui, părtași ai bunurilor celor mai presus de minte și de cuget

(Sf. Simeon Noul Teolog, *Cateheze*)